

ДУМЫ МОИ, ДУМЫ

Слова Т. ШЕВЧЕНКО
Перевод с украинского А. Суркова

Обр. Е. КОЗАКА

Спокойно. (Спокойно)

С. А. Мм... Мм... Мм... Мм...

Т. Мм... Мм... Мм... Мм...

Б.

a tempo

Мм... Нащо стали
Что вы стали

1. Ду.ми мо.ї, ду.ми мо.ї, ли.хо ме.ніз ва.ми!
1. Ду.мы мо.и, ду.мы мо.и, го.ре, ду.мыс ва.ми!

на па.пе.рі сум.ни.ми ря.да.ми?.. Чом вас ві.тер не роз.ві.яв
на бу.ма.ге хму.ры.ми ря.да.ми?.. Что вас ве.тер не раз.ве.ял

в сте.пу, як пи.ли.ну? Чом нас ли.хо не при.спало, як сво.ю ди.ти.ну?
 пы.лью на про.сто.ре? Що нас но.чю, як ре.бѣнка, не при.спало го.ре?

Закінчення.

Мм... Мм... Мм... Мм...
 Мм... Мм... Мм... Мм...
 Мм...

2. Думи мої, думи мої,
 Квіти мої, діти!
 Виростав вас, доглядав вас, —
 Де ж мені вас діти!
 В Україну ідіть, діти!
 В нашу Україну,
 Попід тинню, сиротами,
 А я — тут загину.
3. Там знайдете шире серце
 І слово ласкаве,
 Там знайдете ширю правду,
 А ще, може, й славу...
 Привітай же, моя ненько!
 Моя Україно!
 Моїх діток нерозумних,
 Як свою дитину.

2. Думи мои, думи мои,
 Цветы мои, дети!
 Я растил вас, я берег вас,
 Где ваш кров на свете?
 В край родной идите, дети!
 К нам на Украину,
 Под плетнями, сиротами,
 А я — здесь уж агину.
3. Там найдете сердце друга,
 Оно не лукаво,
 Там найдете, дети, правду,
 А может и славу...
 Привечай же, мать-отчизна!
 Моя Украина!
 Моих деток неразумных,
 Как родного сына.